Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

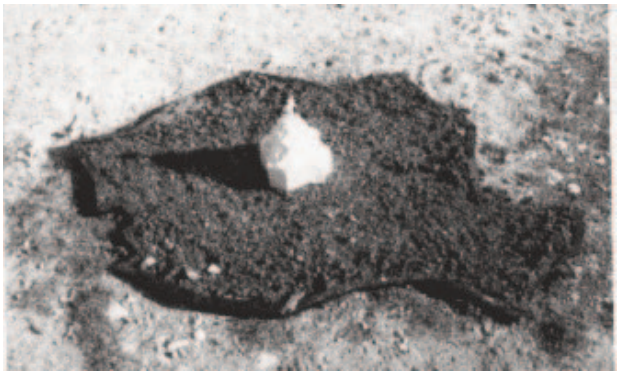
331

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2025

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăitori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Pucioasa.

noiembrie - decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu

O, Mi-e dor de România, Mi-e dor, Tată, Mi-e dor de ea, de tărâmul Meu cel dintâi Mi-e dor, și Mi-e dor de împărăție cerească pe meleagul ei! [...]

Mi-e dor de tine, țara Mea cea de la început, pe al cărei țărm am stat și am cuvântat cuvântul facerii lumii. Mi-e dor, și vin cu dor în cuvânt și-ți dau de știre venirea Mea la tine cu începutul tău și al Meu cu tine, cu limba pe care am vorbit-o la început, și iată, și la sfârșit, și pe care doar păsările și animalele și facerea toată o mai au ca limbă de vorbit între ele și unele cu altele, [...] o, și cum să nu trag spre începutul Meu cu tine, țara Mea cea de la început? [...] În toate duminicile Îmi voi aminti de duminica Mea cea dintâi pe pământ, și cu dor însuspinat caut după această amintire și Mă fac Păstor peste tine, pământ și neam român, și spun în zi de duminică: Să fie lumină! *pagina 16*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului

Aici, în cetatea cuvântului Meu, lucrează cerul pe pământ. Aici Își are Dumnezeu lucrarea Sa la sfârșit de timp, aici vin Eu, Domnul, cu slava Mea cea plină de cuvânt și cu oștirile cerești, care-Mi însoțesc calea, iar unde Eu vin și sunt e cerul pe pământ, e Domnul la masă cu ai Săi din cetate, e țara Mea cea de la sfârșit de timp, e pământul român, pe care Mi-am așezat cetatea cuvântului Meu, iar cei cărora Tatăl Savaot le descoperă venirea Mea și cuvântul Meu pot spune, pot mărturisi despre Mine și să spună: *„Acolo este Domnul”*, precum este scris în Scripturi să se cheme locul Meu de popas și împlinirea lui din zilele acestea.

Intru cu praznic sfânt în cetate și Mă vestesc la porți și spun: Pace vouă, străjeri ai Mei în cetate, pace, fiilor, pace vouă și celor cu voi veghetori și lucrători cu Mine și cu voi și cu slava venirii Mele cuvânt pe pământ!

Ne așezăm, fiilor. Așezați-vă și voi! Suntem cu masă pusă pentru praznicul mamei Mele Fecioara Maria, și cu ziua ei de intrare în templu vin, căci părinții ei au făgăduit că dacă rugăciunea lor de a avea prunc va fi împlinită vor afie-

rosi Domnului rodul lor, iar când a împlinit ea trei ani au dus-o și au dat-o lui Zaharia, arhiereul cel de atunci timp de doisprezece ani, până la dumnezeiasca arătare a arhanghelului Gavriil, care a vestit-o de întruparea și nașterea Mea ca să vin să înnoiesc lumea cea stricată prin păcat, și a fost ea dată logodnicului Iosif, păzitor și martor al fecioriei ei și slujitor, atât la nașterea Mea cea mai presus de fire, cât și la fuga în Egipt, și apoi întoarcerea la vremea potrivită în pământul Israel, iar Noi și voi și cei sosiți în cetate la praznic dăm slavă mamei Mele Fecioara și se unesc cerul și pământul aici în cetate cu praznic sfânt și cu masă de cuvânt și cu duhul mărturisirii, o, fiilor.

În ziua aceasta sfântă așez binecuvântare nouă peste tine, țara Mea română, că tu ești iubirea mamei Mele Fecioara, care te are sub ocrotirea ei încă de la începutul tău, când Tatăl te-a dat Mie de țară a Mea după ce țara lui Israel nu M-a voit, nu M-a primit, nu M-a crezut, iar Tatăl te-a dat Mie ca să-Mi fac la tine lucrarea venirii Mele la sfârșit de timp, iar iubirea Mea pentru tine este pe vecie, scumpă țara Mea, și ești iubirea Mea cea de la sfârșit de timp, și plâng pentru tine sub greul care-ți apasă duhul și trupul, căci am după Mine aici pe antichrist, că dacă sunt cu tine e și el pe urma Mea și te-ar zdrobi de tot din pricina venirii Mele pe vatra ta cuvânt de naștere din nou a lumii, iar când se uită în Scripturi și vede că se apropie biruința Mea asupra lui se strânge cu toată armata lui asupra Mea și a ta, dar vine prăbușirea lui cea scrisă să vină, și dă să mai poată și să-și mai ridice palate și să se îmbrace în haine sfinte ca să nu fie cunoscut că e dușmanul Meu, și iată, se dă mare în loc știut sfânt, în temple zidite în numele Meu, o, dar de unde, că toate zidirile acestea sunt pentru el, căci Eu, Domnul, sunt dincolo de tot ce fac oamenii lui antichrist, ca și acum două mii de ani când nici atunci nu-Mi trebuiau ale lui și pe-ai lui, căci cerul Meu Îmi este locaș peste tot pe unde petrec cu lucrările Mele între oameni, și sunt cu cei smeriți, nu cu lumea și cu duhul ei, o, și nu-Mi trebuie case înalte și bogate de strălucire pământească, o, nu, și acestea toate sunt ale lui antichrist, care nu Mă poate avea prizonier al său în temple zidite de el și-ai lui, căci Eu sunt ca pasărea cea zburătoare din loc în loc, și am cerul de casă și am pământul de așternut și am masă de cuvânt pe pământ, și din care antichrist nu ia, nu vrea, nu dă să știe și să audă pe față, dar Eu, Iisus Hristos, sunt în România Păstor al turmei Mele de pe tot pământul și Mă las tot mai aflat de cei mulți cu dorul după Mine în ei, căci pentru cei cu dorul în ei pentru Mine, pentru ei vin și lor Mă dau și le ies în cale, și tot mai mult Mă descopăr, zi de zi mai mult Mă las aflat peste pământ cu cetatea cuvântului Meu, cu venirea Mea cuvânt de Păstor Care Își caută oile pribege și neîngrijite și nehrănite, o, și le spun în ziua aceasta de praznic sfânt, le spun la toți cei care nu Mă vor să fiu și să Mă împart cu glasul cuvântului Meu, le spun lor că așa cum nu pot să oprească ei soarele ca să nu mai răsară, așa de neputincioși sunt toți cei care nu Mă vor și nu dau să Mă audă când Eu grăiesc, dar nu Mă pot opri să vin și să împlinesc și să strig și peste ei, vestindu-le și lor tot cuvântul Meu, de care nimeni din ei nu pot scăpa să nu dea răspuns când va veni vremea întrebării pentru credință și pentru necredință.

Voi, cei necredincioși, care stați cu spatele la Mine și la cuvântul Meu din zilele acestea, voi, cei ce slujiți lui antichrist, care v-a luat în slujba sa, auziți ce vă spun Eu, Iisus Hristos: Cu dor mare am dorit să vină vremea cuvântului Meu peste pământ, ba și peste voi, cei ce vă ascundeți ca să nu auziți și ca să nu credeți. De două mii de ani am tot așteptat să vină vremea venirii Mele de la Tatăl cuvânt. De două mii de ani Mi-e dor de România Mea, de darul Meu cel de la Tatăl la nașterea Mea pe pământ, și mai ales apoi, după învierea Mea și întoarcerea Mea în Tatăl, de când atâta dor am tot strâns și am mângâiat acest pământ, pe care am stat când am zidit pe omul cel dintâi din lutul acestui plai. O, cu cât dor tot grăiesc de șaptezeci de ani peste acest meleag!

O, ce să vă mai tot spun vouă, celor care v-ați jurat lui antichrist să nu credeți, să nu vă aplecați cuvântului Meu? Cu cât v-ați tot ridicat temple cu turle înalte, cu cât vă veți tot minți singuri, cu atât Eu, Iisus Hristos, merg și voi mer-

ge între cer și pământ și vin pe calea cuvântului, iar voi pierdeți tot mai mult timp, și nu-l câștigați decât pentru ca să vă grăbiți prăbușirea de la înălțimea la care vă tot ridicați să stați deasupra lui Dumnezeu și să aveți de unde să vă fie mai zgomotoasă căderea, căci voi luptați împotriva Domnului și mințiți în lung și în lat că sunteți slujitorii Săi, când voi altă lucrare lucrați, plini de lux și de bogăție și de bani și de ranguri și de cruci de aur pe piept în viața voastră de pe pământ, și nu ca a Mea, nu ca Mine bătut în cuie pe cruce de lemn, lovit și brâncit, scuipat și hulit, cu nume rău pe frunte pus, iar voi ai cui sunteți așa de zorzonați, așa de împăunați, așa de împărați după port?

O, cine sunteți voi, cei care v-ați așezat sub numele Meu să vă arătați pe pământ? Aplecați-vă o clipă și uitați-vă la voi înșivă și întrebați-vă cine sunteți voi! Vai vouă dacă veți pierde această milă, care vă întreabă și încă stă pe limba Mea pentru voi!

O, cine sunt cei ce se fac că nu aud cuvântul Meu, cine sunt aceștia, mama Mea?

—— *Fiul meu Iisus, o, Fiule dulce al Tatălui și al meu, aceștia sunt preoții și arhiereii vremii de azi, prieteni cu antichrist, vrăjmașul Tău, ca și cei de acum două mii de ani arhierei și preoți care Te-au dat crucii, căci erau ei atâta de greșiți, atâta de pierduți de Dumnezeu ca și cei de azi.*

Te doare, Fiule Iisus, Te doare de la ei, și mă doare de la ei, ca și pe Tine mă doare, și mă doare de mila Ta și de atâta dispreț de la ei, dar Noi suntem aici cu cei mângâiați de venirea Ta, și care au învățat de la Noi mângâierea și Ne sunt mângâietori, și hai să Ne mângâiem cu ei, și ei cu Noi, ca să Ne fie ei copii ascultători, iar Tu să-i păstorești aici, căci ei Ne dau mai departe și celor ce cred și celor ce nu cred cuvântului venirii Tale, Fiule Iisus.

—— O, mama Mea, dacă le-ai grăi și tu celor ce nu Mă primesc, mamă!

—— *Fiule Iisus, nu cred aceștia și nu văd puterea cuvântului Tău care se apleacă și le grăiește. Nu au minte să înțeleagă cu ea și să creadă apoi. O, nu văd oamenii, și sunt atât de cuprinși de grijile vieții lor pământești, Fiul meu Iisus.*

O, omule pribeag, îți trebuie minte ca să pricepi și ca să crezi, ca să-L primești pe Dumnezeu, și apoi să-I dai Lui inima ta ca să ți-o pregătească El și ca să stea în ea și să te poarte pe calea cea cu soare pe ea, cu Dumnezeu pe cale, o, fiule așa de pământesc cum ești, de nu poți să-I dai lui Dumnezeu inima ta!

Iar voi, fii ai lui Hristos, voi, cei alături de cuvântul Său cu inima din voi, o, stați cu El de-a pururi, fiilor, și stați cu veghe ca să nu vă înșele satana și lumea lui și să vă cadă de la Dumnezeu. O, nu vă pierdeți, nu vă mai pierdeți, nu mai pieriți niciunul, voi, cei rămași până acum lângă izvorul vieții veșnice! Veniți de luați viață de la El! El este aici, și nu mai pleacă. Nici voi să nu plecați din poporul Său, o, că au plecat cei care au plecat dacă au uitat ce sunt cei care au pe Domnul de Păstor.

Stați deoparte de duhul lumii! Pe cât puteți de mult ascultați aceasta, căci lumea Îl strică și Îl lovește pe Dumnezeu din voi, și de aceea stați cu El pe pământ, nu fără El, căci fără El nu aveți putere asupra lui satana, care vă îndeamnă de peste tot spre lume, fiilor. Așadar, legați-vă cu legământ veșnic de Hristos și veți fi cu El, și va fi cu voi Domnul, și nu uitați să-I auziți iubirea care învață spunând: „Fiule, dă-Mi inima ta!”

I-am învățat pe ai Tăi, pe cei care stau cu Ti-

ne, Iisuse iubit al meu, căci ei Ne primesc. Cei care nu Te primesc nu au minte, ci au inima spre lume, și nimeni nu poate cu Tine dacă iubește lumea și pofta ei.

Și acum, cuvântul Tău de Păstor dă-le lor din el, dă-le lor din cuvântul Tău cel bun, Fiul meu Iisus!

— O, mama Mea, suntem cu ei mereu. O, mama Mea, suntem cu România și lucrăm la dragostea ei, la duhul ei, ca să prindem rod din ea, mamă.

O, țara Mea, îți dau putere să poți, să fii, să te ridici până la cer. Îmi ești așa de dragă așa cum poți tu acum. Îți știu și îți văd neputința. Vor slăbi cei ce te apasă în jos pentru ei, dar vei crește pe neașteptate spre cer și vei înțelege cât te-am iubit, cât te-am așteptat vorbindu-ți cu atâta mângâiere, iar mângâierea Mea te va schimba la față și vei fi frumoasa Mea tot mai frumoasă, și te voi iubi cu duh de înviere și vei învia pic cu pic, căci Eu sunt Păstorul tău Cel blând și sunt pe vatra ta cu râu de cuvânt, căci a venit la tine vremea iubirii și vine Domnul cuvânt pe pământ, vine la tine, țara Mea, vine și tot vine, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu.

Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treizecea după Rusalii

Coboară cerul pe pământ și se apleacă oștirile cerești și însoțesc venirea Mea cuvânt pe meleagul neamului român, unde Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi am locaș de popas acum, la sfârșit de timp cu împărăția Mea, cu cei din cer și cu cei de pe pământ la masă de cuvânt de înnoire a lumii și a toate ale facerii lui Dumnezeu, căci a venit această vreme când cupa fărădelegilor dă peste margini, precum este scris de această vreme și lume fără Dumnezeu cu pașii ei pierzători de suflete, o, și se grăbește cerul să schimbe la față facerea toată odată cu venirea Mea cuvânt peste pământ, când nimeni nu se așteaptă să vin și să împlinesc și să Mă întorc precum am făgăduit acum două mii de ani că iarăși voi veni, și iată-Mă venind și grăbind și împărțind cuvântul Meu spre știre peste tot, precum este scris să se împlinească aceasta, și apoi să fac cer și pământ nou și popor nou, cu nume nou de Nou Ierusalim, popor creștin după adevăr și după viață, căci am spus atunci că voi alege din nou Ierusalimul și îl voi așeza nou pe pământ și-Mi va fi mireasă, iar Eu Mire, și lucrez cu cei din cer la această măreție, căci pe pământ nu mai găsesc credință și trebuie să pun Eu credință în cei ce vor fi de partea Mea și Mă vor iubi și se vor hrăni din masa Mea, iar pe pământ va fi necredință, așa cum Eu am pus întrebare încă de pe atunci și am spus: *«Când va veni Domnul va mai găsi credință pe pământ?»*

O, pace ție, țară a venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, mereu pace ție de la Domnul

Dumnezeul tău, România Mea! Te păstoresc cu dor ceresc și te doresc frumoasă cu credința întru venirea Mea la tine cu masă de cuvânt, țara Mea. Se pleacă spre tine și spre cerul de deasupra ta, Se pleacă Domnul și oștirile cerești spre însoțire la masa Mea cu tine pe meleagul tău drag și atât de drag Mie, țara Mea cea de azi și cea de mâine. Am în mână tiparul cel pentru tine și te gătesc cu podoabe din cer ca să fii raiul venirii Mele și lucrez aceasta pic cu pic, pas cu pas, că numai o mânuță mică de fii și fiice s-au ales pentru credință întru venirea Mea cu această minune, și cu ei fac minuni pe vatra ta, țara Mea. Îi hrănesc cu credință prin împliniri și le împodobesc inima cu iubirea Mea ca să-Mi fac cu ei lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp și să-ți dau apoi rochiță aleasă și gătire cerească și față frumoasă la port și la chip și la iubire, toate prin credință, ca în toate vremile de sub cer ale lucrărilor lui Dumnezeu ieșite din credința celor care au lucrat de la Mine pentru oameni pe pământ.

Iată, în zi de duminică sunt Păstor și-Mi păstoresc iar și iar turma și lucrez ca orice păstor care are datoria în duminici și sărbători sfinte să vorbească de Domnul celor care se strâng pe lângă el în numele Meu. Așa și Eu lucrez peste pământ din partea Tatălui Savaot, Care Mă trimite și-Mi cere lucru lucrat, căci sunt preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, așa cum am lucrat și ungerea cea de peste slujitorii Mei din cetatea cuvântului Meu și care liturghisesc înaintea Mea, purtând ei spre cer rugi de facere din nou a lumii și avându-Mă în mijlocul lor Păstor cu toiag de fier păstorind peste pământ și căutându-Mi oile pribege ca să le adun în staul și să le dau viață din viața Mea și să pot cere socoteală păstorilor care le-au lăsat din mână și nu le-au îngrijit ca să-și facă datoria de păstori, ci, din contra, le-au supt de tot și le-au lăsat apoi, iar Eu vin din cer și le strig cu fluierașul ca să-Mi audă glasul și să vină la Mine și să Mă urmeze apoi, căci sunt Păstorul Cel bun, Care-Mi pun viața pentru viața lor, iar acum le strig iar și iar cu dulce glas pentru cei ce aud și vin ca să le dau viață din viața Mea, o, și n-aș mai sfârși nici zi nici noapte să sun din fluieraș și să împart hrană de cuvânt din cer, căci vai de cei care se hrănesc numai cu pâinea de pe pământ! O, Eu am spus acum două mii de ani că omul nu se hrănește numai cu pâinea de pe pământ, ci și cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu, cu orice șoaptă care iese din gura Mea spre hrană omului.

Și acum vestesc peste cetatea cuvântului Meu zi de hram în duminica cea de după aceasta, și voi poposi cu oștirile cerești aici cu sărbătoarea cea de treizeci și patru de ani a începutului cetății cuvântului Meu pe vatra ta, popor român, și Mă voi așeza la masă cu cei din cetate, și lângă ei cu cei ce au rămas cu Mine și cu ei după legea cetății, o, că n-au voit toți cei care au crezut în venirea Mea prin trâmbița Mea și s-au alăturat atunci și mai apoi, o, n-au crezut aceștia și în venirea lor la Mine și s-au abătut apoi spre voile lor dacă nu au ales pentru ei voia Mea ca să am acum popor mai mare la greul crucii Mele de azi, dar puterea Mea împarte întărire peste cei puținei cu care-Mi port peste pământ cuvântul și toată truda cea pentru purtarea crucii Mele cu cei mici și puțini, față de cei de la început mai mari și mai mulți, dar iată, n-am avut sprijin și de la ei pe mai departe, căci legea cetății Mele li s-a părut grea și multă pentru ei și au rămas ei mici și tot mai mici cu împlinirea pe care o așteptam treaptă cu treaptă și de la ei.

Așadar, gătim serbare și vin cei din cer în cetate și vom depăna amintiri și ne vom mângâia cu Tatăl și vom fi mângâietori, și această lucrare a mângâierii să se întărească din zi în zi mai mult la masa Mea de serbare cu voi, cei ce-Mi sunteți fii și fiice ale cetății Mele, căci mângâiere împart Eu, Domnul, prin venirea Mea cuvânt pe pământ, iar voi să nu fiți mai puțin, o, fiilor, căci orice ucenic desăvârșit trebuie să fie ca Învățătorul său, precum este scris, și de aceea așa fii să am Eu în zilele acestea ale venirii Mele cu oștirile cerești la voi, și vor culege cei din cer mângâieri de la voi, și voi de la ei, căci duhul mângâierii este lucrarea Mea cu voi și lucrarea voastră cu Mine în vremea aceasta de venire a Mea cuvânt peste pământ pentru înnoirea a toate câte vor rămâne și vor fi apoi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

24 noiembrie/7 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treizeci și una după Rusalii. Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Eu sunt Cel ce sunt, și cuprind în ființa și lucrarea Mea cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu. Eu sunt Făcătorul a toate, și Tatăl este în Mine și sunt Cuvântul Tatălui, *Cuvântul lui Dumnezeu* sunt.

Eu sunt Alfa și Omega și am grăit la început cuvântul facerii cerului și a pământului, și toate s-au făcut la cuvântul Meu rostit pentru facerea lor, și iată-Mă grăind spre sfârșitul timpului și împlinind prin cuvânt rostit nașterea din nou a lumii, înnoirea a toate, cer nou și pământ nou, veac nou și înviere și cuprinzând în veșnicie toate cele ce au fost făcute de Dumnezeu și stricate apoi prin semeția omului zidit de Dumnezeu, și care L-a părăsit pe Domnul pentru voia sa însăși, dar Eu sunt Cel ce vine cu viața căci sunt Stăpânul vieții, sunt Răscumpărătorul și vin să nimicesc moartea de pe pământ, cel din urmă vrăjmaș, precum este scris, și vin să dau viață făpturii care a fost și care este și care vine.

Eu sunt Cel ce este și Cel ce a fost și Cel ce vine și Cel ce grăiește ca la început și la sfârșit, căci odată cu sfârșitul vine și un început, și nimic nu se pierde, și toate făpturile lumii sunt izbăvitoare precum este scris, căci Dumnezeu nu a făcut moartea, ci numai viața, duhul vieții, și iată-i pe conducătorii și mai-marii de peste popoare, care trec ca și Lucifer peste Dumnezeu și fac moarte peste făpturi și le trimit la cântarul vieții, la Dumnezeu! Și se scrie de către îngeri pe cei ce ucid viața pe pământ, și care nu pot face viață, dar pot face moarte și se luptă de la ei dorire împotriva vieții și a duhului vieții, și iată-i pe aceștia mărturisiți de cei uciși ca nimicitori ai lor, ai celor uciși pe pământ, și care vin la Mine la cântar, la duhul mângâierii și al vieții veșnice, căci Eu sunt Calea, Adevărul și Viața și îi scriu prin îngeri pe cei ce dau cu piatra și ucid vieți și seceră în masă făpturi, și iată, cei mari se dovedesc și cei tari, când ei sunt o suflare bieții de ei, și iată lupta oarbă a omului care stă așezat pe scaun de stăpânire peste semenii lui, și aceasta se vede peste tot pe pământ, unde cei mari peste oameni zidesc fără oprire valea plângerii, blesteme și nimicire în masă a făpturilor fără de apărare în fața nimicitorului, iar Eu, Domnul, sunt Mângâietorul și cuprind în mila Mea dumnezeiască pe cei ajunși în fața tronului ceresc și le dau din cer viață și locaș mângâietor, o, și Mă frământ cu Tatăl și cu sfinții pentru cei ce nimicesc vieți puse de Dumnezeu în oamenii care se nasc pe pământ, și tot caut prin locașurile Tatălui, care sunt multe, precum este scris, și caut cu duhul dreptății ce fel de locuri veșnice să desfac pentru cei ce vor veni ca nimicitori ai vieții cu lucrarea lor mai mare ca a lui Dumnezeu între pământ și cer, căci de pe pământ și până sus spre cer și-au întins aceștia împărăția dacă pământul nu le-a ajuns pentru poftele lor omenești și diavolești și vrăjmașe Mie, o, că n-au voit aceștia să semene cu Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului și a toată facerea, și și-au luat ei piele de vrăjmaș și de antichrist și stau nepăsători sub un așa înveliș pe dedesubt și pe deasupra, și iată de ce vine Dumnezeu pe pământ cuvânt, o, oameni care auziți de glasul Său care cutreieră de la margini la margini cerul și pământul și-Și pregătește cu cuvântul slava zilei arătării Sale ca Împărat al făpturii, căci a dat peste margini cupa fărădelegii de pe pământ, și toți mai-marii așezați peste oameni se cred și se visează biruitori, în timp ce ziua groazei pentru ei se apropie să dea fiecăruia după faptă, precum este scris, și de aceea în mila Mea dumnezeiască Îmi deschid graiul și le spun celor care așa de mari se simt și se vor, și care stăpânesc popoare și întinderi de pământ, și de cerul cel de deasupra, și le spun întrebându-i: O, până când voi?

Amin, amin zic vouă, până când veți da deoparte cerul și pe Dumnezeu, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul?

De șapte mii de ani și mai bine strică cei ce stau mari peste pământ și peste semenii lor, de atâta vreme strică ei prin duhul trufiei lor și tot strică truda și viața oamenilor stârpiți de ei, de parcă ei înseamnă totul sub cer și le trebuie supuși fără de drepturi sub ei.

O, vine ziua judecății faptelor, vine Stă-

pânul vieții, al cerului și al pământului și al omului, vine Domnul cuvânt de facere nouă, vine *Cuvântul lui Dumnezeu*, căci a sosit vremea acestei Scripturi și de aceea Mă apropii cuvântând și întrebând peste cei ce se dau și se vor așa de mari între pământ și cer și îi întreb: Până când voi? Timpul s-a sfârșit și se tot sfârșește și vine cerul pe pământ, iar voi până când? O, unde vă este strânsura, unde v-ați strâns-o și ce înseamnă ea? Întrebați-vă și voi pentru când veți ajunge la cântar, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Stăpânul Care Se întoarce, Eu vă întreb, și stau și vă aștept la cântar și pun și tot pun îngerii să vă facă socoteala vieții voastre de pe pământ, și unde v-ați strâns și ce v-ați strâns cu faptele vieții. De aceea vă îndemn cât mai este o fărâmă de vreme, să deschideți Scripturile și să căutați în această carte și să credeți în ea acum și să faceți pocăință de tot ce ați făptuit împotriva lui Dumnezeu și a semenilor voștri, lucrând voi după mintea voastră lipsită de înțelepciunea cea de sus a lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului.

O, ridicați-vă ochii spre cer, voi, conducători peste popoare și meleaguri! Așezați-vă față în față cu Mine, Cel ce am venit din cer pe pământ cu trup omenesc și M-am lăsat biruit prin cruce și am așteptat de la Tatăl biruința Mea și am înviat dintre cei morți și am dat nădejde și mângâiere și până atunci, și după ce am biruit dușmanul vieții prin învierea Mea.

Iată lucrarea Mea și iată lucrarea voastră! Sunt plin de milă pentru voi. Răscumpărați-vă viața cea de la Dumnezeu dată și faceți aceasta cât mai stați în trup și uitați-vă spre cer și ridicați-vă spre duhul căinței și al lacrimilor părerilor de rău și urmați-Mi Mie. Auziți ce vă spune Stăpânul vieții, Iisus Hristos Cel înviat? Auziți voi pe Domnul grăindu-vă vouă?

O, ridicați-vă de pe scaunele voastre de conducători și dați-le lui Hristos Cel bun, Păstor din cer venit pe pământ și cuvântându-Și venirea și lucrul ei cel mult, și are El cetate de venire pe plaiul pământului român, țara în care Hristos Se întoarce de la Tatăl la oameni, aducând cu graiul Său duhul de Păstor ceresc, duhul mângâierii, duhul veșniciei și mângâierea lui. Amin.

*

Și acum, Eu, Domnul, binecuvintez ziua aceasta de hram în cetatea cuvântului Meu pe pământul român, căci acum patruzeci și cinci de ani și-a luat locul între sfinți trâmbița Mea Verginica, din care Eu, Domnul, am sunat și am trâmbițat cuvântul Meu vreme de douăzeci și cinci de ani peste un popor care se strângea când Eu sunam din trâmbiță ca să audă glasul Meu cei ce veneau lângă trâmbița Mea. Mai este încă lângă această zi adăugată amintirea zilei când Eu, Domnul, am rostit pecetluirea grădiniței cuvântului Meu și a pietrei de mărturie așezată în ea acum treizeci și patru de ani, slujit de poporul cel rămas credincios venirii Mele cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica.

Și iată-Mă acum cu cei din urmă cu care am rămas, și lângă ei cei ce s-au ivit pe cale spre cer, spre Mine și cu Mine, și punem masă de serbare în cetate, fiilor străjeri ai venirii Mele, când voi Mă întâmpinați și-Mi deschideți și-Mi așezați în carte graiul gurii Mele și îl împărtiți apoi peste pământ.

V-am învățat, fiilor, să stați mici ca să pot să rămân și să merg cu voi peste pământ cu cuvântul Meu scris, căci dacă stați mici rămâne Domnul cu voi, și voi cu El, și aceasta nu au priceput cei ce n-au putut să stea și ei mici ca și voi, ca să nu se piardă de Mine, ca să nu piardă ei locul de lângă Mine și de lângă voi și să se risipească iar și iar întru ale lumii, fiilor.

O, copii care vă place să stați copii sub mâna Mea, sub glasul Meu de Păstor, v-am învățat pe voi cum să Mă împliniți cu tot ce Eu cuvintez ca să împlinesc apoi. V-am învățat și pe voi să lucrați ca Mine, fiilor, căci Eu spun și scriu cuvântul și îl împlinesc apoi, și Mă uit în cetate la voi cum povața Mea este urmată de voi, căci v-am învățat să scrieți și voi ceea ce veți lucra și veți împlini, că așa se împlinesc cele ce se împlinesc mai întâi în scris, așa cum în toată vremea Eu, Domnul, am lucrat lucrul Meu prin profeții Mei, și apoi vine împlinirea.

O, scrieți, fiilor, scrieți și voi tot lucrul pe care îl aveți de lucrat, și urmăriți ceea ce scrieți

ca să se poată împlini cele scrise, cele ce Eu vă dau să scrieți și să împliniți, căci Eu sunt cuvânt scris între voi și așa lucrez ca să împlinesc. Așa și voi, tot lucrul pe care vi-l dau să-l împliniți, voi mai întâi să-l scrieți și să credeți, și apoi el se împlinește, iar voi vedeți puterea cuvântului scris, căruia îi urmează împlinirea.

O, fiilor, așa am lucrat Eu între voi. Am rostit cuvântul Meu, și voi l-ați scris luându-l din gura Mea, iar Eu l-am împlinit apoi prin voi.

Iată ce vă spun: O, fiilor, mult am așteptat, de mult Mi-am pregătit venirea Mea pe pământ cuvânt. Mi-am pregătit calea, Mi-am pregătit trâmbița deșteptării, Mi-am dat din cale duhul vrăjmaș și am dat lupta cu el ori de câte ori Mi se punea pieziș în cale ca să-Mi oprească pregătirea și venirea, iar făgăduința venirii Mele se tot apropia și-Mi trebuia credință și o mână de inimi pentru credință ca să vin, o, și nu găseam alin și mângâiere la greu, decât de la Tatăl, căci grea Mi-a fost calea și lucrul cel pentru ea, iar sătuțul cuvântului Meu și toți cei de acolo de la Maluri Îmi stăteau potrivnici și-Mi prigoneau trâmbița, iar râul cuvântului Meu aștepta și dădea peste margini să curgă și abia mai aștepta printre potrivnici, o, că am avut popor rece, ca și acum două mii de ani rece, și Mă părăsea poporul pentru cele de pe pământ și pentru cei de pe pământ Mă părăsea, și-Mi era grea împlinirea și rămâneam fără sprijin de atâtea ori, o, fiilor. Mă părăseau creștinii care veneau să audă pe Domnul, Mă părăseau ca și Adam, Mă părăseau pentru femeie cei mai mulți, căci precum florile pomilor înfloriți se scuturau primăvara după înflorire, tot atât de puțin ținea și dragostea celor ce veneau să Mă urmeze și să-Mi împlinească voia și cuvântul.

Șaptezeci de ani am cuvântat peste un popor rece cu împlinirea și am rămas cu voi, fiilor, cu voi și cu lacrima Mea de la cei ce n-au stat până la capăt pentru împlinirea Mea peste pământ ca să vin și ca să pot, căci toți așteptau împliniri, iar Eu așteptam de la ei împlinirea lor întru Mine, și pe care și ei trebuia s-o aștepte, și nu altfel să fi stat ei cu lucrul cuvântului Meu venit pe pământ.

O, am rămas numai cu voi, cu cei ce au răbdat, iar Eu iar și iar vă povățuiesc pe voi, cei care ați rămas, și iarăși vă spun: Feriți-vă, fiilor, feriți-vă de diavol și de îndemnurile lui ascunse, căci precum Duhul Meu vă veghează din cer și prin cei din cer și vă îndeamnă să vegheați și voi și să luați numai din cer, la fel și duhul diavolului veghează zi și noapte să vă cadă în ascunderi și să le faceți să nu se audă, să nu le dați pe față, ci, din contra, să le tot lucrați și să cădeți apoi prin descurajare cum că nu sunteți vrednici să stați de partea lui Dumnezeu în lumină. Spun aceasta că așa au pățit cei care au lucrat după dorirea inimii lor și s-au ascuns în ei și unii după alții apoi și au izbutit fără să se aștepte să se dea pe ei înșiși și unii pe alții îndemnului vrăjmaș pentru fiii lui Dumnezeu care dădeau să meargă după Mine.

O, nu așa să lucreze cei care au rămas cu Mine, și de aceea voi să stați mereu numai în lumină, fiilor, mereu în lumină, căci Eu, Domnul, locuiesc în nor între voi ca să pot fi cu voi mereu, și mare Mi-a fost așteptarea Mea cea de două mii de ani, și tot cu dor am dorit și atunci să Mă dau la cină ucenicilor Mei și să rămân cu ei până la sfârșit și din neam în neam prin ei, o, și cu mai mare dor am dorit să ajung la vremea Mea cu voi, și pe care am făgăduit-o atunci când am spus că voi lua iarăși Paștele cu ai Mei de atunci lângă cei de acum, Paște înnoit prin cuvânt și prin cină nouă întru împărăția Mea și

venirea Mea cu ea și cu Paștele cel înnoit prin cuvânt, Eu Însumi la masă cu voi ca și acum două mii de ani cu ucenicii Mei cei puțini, ca și voi puțini, puținii Mei cei de azi, cei de la venirea Mea, căci sunteți ai Mei după credință și după viață plăcută Mie în voi și cu voi, și de la voi spre cer cu inima din voi, cu lepădarea de sine ca să-Mi urmați, fiilor, căci cine nu este sărac de toate cele de pe pământ nu poate fi numai al Meu, nu poate dacă are și ale lui și nu numai ale Mele de lucrat și de purtat cu Mine pe calea lui spre Dumnezeu.

Și iată azi zi de hram în cetatea cuvântului Meu cu trei zile întru una, fiilor, căci acum treizeci și patru de ani am pecetluit grădinița cuvântului Meu cu legea sfințeniei și am așezat la vedere pietricica cea albă în grădină, iar apoi a doua zi am sărbătorit pe apostolul Andrei, martor din cer lângă Mine în ziua pecetluirii grădiniței Mele alături de cei trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, toți cu Mine și cu voi pentru ungerea cea de peste cetate și de peste voi pentru slujire sfântă în grădina Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, iar apoi ziua a treia, ziua suirii între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, toți la masa Mea cea de azi cu voi mărturisitori în cer cu zi de hram peste cetatea Mea cu voi și binecuvântând ei masa de serbare a Mea cu ei și cu voi, și toți mărturisind într-un cuvânt și spunând:

— *O, slavă Ție, Doamne, că ai început să împărățești și să păstorești și să cârmuiești peste pământ oameni din toate semințiile și popoarele și limbile și neamurile, precum este scris!*

Toți întru același cuvânt mărturisim venirea Ta cu noi și cu sfinții în zeci de mii de mii sub numele Tău cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu! Avem la mijloc între noi pe trâmbița Ta Verginica, în același cuvânt toți, și binecuvântăm cetatea și toate mărgăritarele ei și pe toți cei cu care ai ajuns până azi mărturisitori ai venirii Tale cuvânt pe pământ, și prin toate lucrările Tale din cetate binecuvântăm pe România și o ocrotim de la margini la margini, alături de ocrotitoarea cea dintâi a pământului și neamului român, mama Ta Fecioara Maria, și mama tuturor celor ce Te iubesc în cer și pe pământ, Doamne cuvinte, iar această zi este acum scrisă de îngeri în cer, și pe pământ de străjerii Tăi așezați de veghe pentru venirea Ta, o, și Te rugăm cu tot cerul: Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta și cetatea aceasta și țara venirii Tale, pământul și neamul român, și vino să mântuiești acest neam prin venirea Ta cuvânt pe pământ, prin cei din urmă mărturisitori ai Tăi, căci mântuire vii să lucrezi și să împarți, Doamne, și numele Tău cel nou se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

— O, pace vouă la masa Mea aici cu Mine pe pământ, în cetatea cuvântului Meu, vouă, martori din cer pentru venirea Mea cu înnoirea a toate acum, la sfârșit de timp!

Pace și vouă, celor așezați în ziua aceasta la masă lângă cei care străjuiesc cetatea și poporul, o, fiilor!

O, pace și celor ce lucrează numai război peste pământ! Ce pot să le doresc acestora mai mult decât pace din cer peste lucrarea celor care ucid pacea? Pace din cer pentru voi, stăpânitori de popoare și de meleaguri! Plecați-vă fruntea înaintea Celui ce vă grăiește din ceruri și vă amintește cuvântul Său cel de acum două mii de ani prin care a spus: *«Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!»*

O, iată ce vă povățuiesc: Părăsiți lăcomia și trufia și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu! Oare veți vrea voi aceasta? O, pace vouă! Să se împlinească acest cuvânt grăit și scris, că vine pe pământ împărăția lui Dumnezeu și nu va mai fi o altă împărăție, ci numai Domnul, numai Eu voi fi și voi împărăți și peste voi dacă Mă primiți, numai Eu voi fi, Eu și numele Meu cel nou peste pământ: *Cuvântul lui Dumnezeu*, Eu și lucrarea Mea de Păstor între cer și pământ, după două mii de ani de când aștept ca să vin.

Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Mă așez cu masă cerească și cu zi de serbare arhierească în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român și Îmi găsesc străjerii întru întâmpinarea Mea cu cartea deschisă ca să-Mi fie scris cuvântul, și tot cuvântul Meu cel rostit și scris are putere mare și are împlinire din cer venită ca să se așeze și să lucreze, o, și de aceea Îmi trebuie credință lucrătoare care să Mă întâmpine, și de aceea cei ce cred venirea și cuvântul Meu trebuie să caute să înțeleagă îndeajuns de ce cred ei acest cuvânt, cu care Eu, Domnul, Îmi fac cărare și venire între oameni, căci altfel credința nu le ajută statornicia și lucrarea lor lângă Mine, și pot păți ei ca și cei care au fost aproape venirii Mele multă vreme și au căzut în nepăsare apoi și s-au întors la deșertăciunea vieții vremelnice, la nestatornicie, la despărțire de Dumnezeu și de lucrul Său cel scump și sfânt cu omul pe pământ, și iată, iar și iar Mă vestesc în mijlocul celor ce Mă așează cuvânt în carte și care cred când Eu le grăiesc din nor, căci scris este că nor și negură este împrejurul Meu când Îmi las auzit glasul peste pământ, o, și numai așa am lucrat în toate vremile când M-am sprijinit cu omul pentru așezarea cuvântului Meu scris, și care Mă mărturisește prin vreme până azi.

Pace peste pământ dau și tot dau să așez, dar necredința oamenilor Îmi stă împotrivă, ca și nepăsarea lor de Dumnezeu, și cu atât mai mult este de vătămătoare necredința slujitorilor de la altare, căci chiar dacă se arată ei slujind înaintea oamenilor în numele Meu, nu sunt ei dintre păstorii și dintre oile Mele, căci oile Mele ascultă de glasul Meu, precum este scris că Eu sunt Păstorul Cel bun și Îmi cunosc oile, și ele Mă cunosc pe Mine și merg după Mine căci Îmi cunosc glasul, și iarăși este scris de cei ce nu cred pentru că nu sunt dintre oile Mele, pe care nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu, Care Mi le-a dat.

O, fiilor care Mă primiți și Îmi cunoașteți glasul când vin și grăiesc peste voi, iată ce vă spun: Cei ce nu cred acest cuvânt, nu cred pentru că nu sunt din oile Mele. Așa le-am spus Eu acum două mii de ani fariseilor și cărturarilor și preoților și mai-marilor de atunci și le-am spus: *«Voi nu credeți pentru că nu sunteți din oile Mele, care Îmi cunosc glasul și merg după Mine când Eu le mân și le scot la pășune»*.

O, trebuie învățătură multă și deslușitoare pentru credință, și de aceea, fiilor, o, de aceea cel mai mare, cel mai arzător și mai neliniștit dor al Meu după voi și pentru voi este strângerea voastră laolaltă în duminici și sărbători pentru Mine cu voi, și pentru voi cu Mine, pentru glasul Meu de Păstor peste voi ca peste oile care Îmi aud glasul, iar Eu le mân, și ele merg după Mine căci Îmi cunosc glasul, o, că sunt multe de învățat mereu, și trebuie lucrat la vreme ca să nu se strice ceva prea rău când vin încercări, când dau să se ivească nepăsări și nelucrare, și aceasta am tot spus mereu poporului cuvântului Meu și l-am povățuit să stea sub veghe, căci vremea este rea pentru oile Mele, iar lucrarea statorniciei și a bucuriilor sfinte între frați și a odihnei Mele în mijlocul lor, această lucrare de păstorire nu trebuie să stea din lucrul ei, căci este ca hrană, fiilor.

Când am dat să-l păstoresc pe omul cel întâi zidit, o, el n-a mai voit, și a umblat apoi de capul lui ca și Israel, care a văzut atâta măreție lucrată pentru el de la Dumnezeu, și cu toate acestea el alegea mereu libertatea și neascultarea, adică necredința, iar Eu, Domnul, i-am lăsat de capul lor, i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor și au mers după cugetele lor, precum este scris. Așadar, Eu sunt Păstorul Cel bun, și fericiți sunt cei care Mă au de Păstor al lor și care sunt din oile Mele, căci oile sunt blânde și de aceea sunt ale Mele, iar caprele sunt cele care se zburlesc și care nu primesc și care nu se apleacă și nu sunt cuminți și își caută voile lor și se cunosc prin purtare și prin rod străin de duhul cel blând al Păstorului de oi, iar Mie drag Îmi este să păstoresc și să am oi care ascultă de glasul Meu și să-Mi duc la capăt cu ele lucrarea dată Mie de Tatăl s-o împlinesc în vremea aceasta între cer și pământ.

Fiilor, fiilor, multă dulceață să fie între voi, și de aceea trebuie să mâncați mult dulce din cer, căci la dulce trag mulți, ca oile la păs-

torul lor. Căutați cu mult dulce din cer între voi, că aveți mierea pe masă, o, fiilor. Fără dulceață, fără iubire nu este viața viață, nu este Dumnezeu cu omul. La început omul a fost nestricăcios, era după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și apoi s-a înălțat cu mintea, iar înălțarea minții l-a despărțit de iubire și l-a despărțit de Dumnezeu, și aceasta l-a izgonit din rai căci a pierdut iubirea, a pierdut pe Dumnezeu din el. L-a izgonit omul pe Domnul din el și a spus apoi Domnul: *«Nu va rămâne Duhul Meu în om»*.

O, iată de ce am venit Eu pe pământ cuvânt, fiilor! Așadar, trebuie reparat ceea ce omul a stricat alungând din el iubirea, și trebuie această zidire pusă la locul ei cel dintru început, și de aceea trebuie veghe împotriva vrăjmașului de satana, care l-a despărțit pe om de Dumnezeu, mințindu-l și biruind împotriva iubirii de Dumnezeu din el.

O, fiilor, feriți-vă de duhul minciunii, de vorba dusă de colo-colo fără căpătâi. Faceți ca împăratul David, care a avut înțelepciunea să nu se ia după vorbe și a spus: *«Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit și mi-am îndreptat ochii spre cei credincioși ca să stau cu ei și lângă ei pe cale fără de prihană»*, și iată ce frumos vă păstoresc, ce dulce vă port de mânuță împărțindu-Mă vouă, și ca să dați voi poporului cuvântului Meu povețele Mele, fiilor! Iar acum la masă arhierească pentru pomenirea ierarhului Nicolae între cei din cer pun peste voi binecuvântare nouă și ridicați-vă să gătiți bucuria duhului Crăciunului și s-o împărțiți în oraș peste gospodarii care vă așteaptă pe la porți ca să le împărțiți bucurii de sus, fiilor. Așadar, gătiți-vă pentru ieșire cu binecuvântare și cu alai de sărbătoare și cu daruri dulci și cu dulceață cerească pentru cei care o așteaptă de la voi, și se va auzi spre margini lucrarea Mea cu voi, duhul Crăciunului, pe care lumea îl cunoaște cum știe ea, dar duhul acestui praznic numai Eu și cei păstoriți de Mine îi știm gustul și locul lui din calendar, căci acum o sută de ani s-a ivit un vrăjmaș cu numele de antichrist, ascuns sub haină de păstor de oi, și a scos din calendar două duminici și a zdruncinat de la locul lor din vreme sărbătorile creștinești, și de atunci sfinții nu mai sunt pomeniți în zilele lor de serbare ca în strămoși, dar am venit Eu la voi și am reparat în mijlocul vostru această clătinare a vremii serbărilor sfinților și depășite cu treisprezece zile pentru sărbătoarea cu ținere, o, și așa lucrăm repararea și serbăm în ziua aceasta pe marele ierarh al turmei creștine, pe Nicolae cel milos cu cei lipsiți de ajutor, și apoi mâine pomenim pe copila Filofteia, miloasă și ea pentru cei săraci, o, și așa de frumos este în cer cu sfinții Mei cei frumoși la suflet și la faptă, și binecuvintez acum lucrul vostru cel pentru duhul Crăciunului și cereți, fiilor, cereți la cer să fie timp prielnic și să se strângă norii în dreapta și în stânga și să se strângă spre duh de bucurie de naștere a Mea pe pământ toți cei dornici de bucurii sfinte de pe meleagul acestui oraș cu împrejurimile lui, o, și vom sta deasupra cu sfinții și vom însoți calea voastră și vom stârni adierea mângâierii de sus peste toți cei strânși pe lângă voi pentru măreția și numele Meu de peste voi, fiilor.

Așadar, cu pace cerească să pregătiți acum popasul de poveste de naștere, povestea Mea cea de acum două mii de ani, când am avut însoțitori ai nașterii Mele oile și vitele în jurul ieslei cu paie în care am venit să Mă nasc Prunc pe pământ între oameni, și iată amintire și poveste sfântă, fiilor!

Și acum, cu pace și cu putere cerească vă înzestrez pe voi pe toți! Luați peste voi Duhul Meu de Păstor, cu care în această zi de praznic am păstorit pe poporul cuvântului Meu, și-Mi

așez peste cartea Mea cea de azi numele Meu de Păstor venit din cer la voi, ca să Mă dați în lung și în lat peste pământ cu vestea venirii Mele de la Tatăl la oameni, ca să înnoiesc și să aduc nașterea din nou a lumii, o, fiilor, și numele Meu este nou și se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și șaptea după Rusalii

Eu sunt Păstorul Cel bun și am glas și cuvânt de Păstor și Mă doresc lucrând lucrarea de Păstor și de aceea vin pe pământ glas și cuvânt, ca să fie scris cuvântul Meu și să păstoresc cu el oile pe care Tatăl Mi le dă să le conduc la pășunea Mea și la Tatăl, și din mâna Lui nimeni nu le poate lua, precum este scris, și iată, în zi de duminică Îmi așez în carte cuvântul și îl dau de hrană oilor care merg după Mine, căci Îmi cunosc glasul și Mă mărturisesc ele Păstor al lor venit din cer să-Mi împlinesc ascultarea de Tatăl, iar cei ce nu cred nu au cum să creadă dacă nu sunt din oile Mele care-Mi cunosc glasul și-Mi țin urma ca să le hrănesc, ca să le ocrotesc de lupi și le învăț cum să meargă lângă Păstorul lor.

Pace peste țara Mea pe care o păstoresc cu mare dor, căci dorul se face mare și mult când este hrănit de duhul iubirii!

Pacea Mea și iubirea Mea ți-o dau iar și iar, țara Mea cea dintotdeauna a Mea, de când am stat pe pământul tău și l-am zidit pe om din lutul tău, de atunci și până azi a Mea, și de aceea e mare dorul Meu, că de șapte mii de ani Mi-e dor să unesc începutul cu sfârșitul și Mi-e dor să vin pe meleagul tău și să cuvintez noua facere a lumii, despre care scrie în Scripturi să vină și să fie această împlinire, iar tu ești țara Mea de dor și-ți sunt Păstor și-ți sunt soare strălucitor de șapte ori mai mult, precum este scris, și sunt lumina lumii, țara Mea, căci cuvântul Meu era și este lumina care strălucește în întuneric luminând, o, și se supără întunericul neînvățat cu lumina peste el, dar lumina vine dacă a venit vremea să vină, și vine și va veni ca să lumineze întunericul care se depărtează de lumină și se ascunde ascunzând atâta minciună sub el, atâta răutate, atâta rătăcire, atâta fățărnicie, toate lucrarea întunericului dat de gol prin lucrarea luminii, prin venirea Mea cuvânt de Păstor la oameni pe pământ.

Se clatină cele lucrate și ascunse de ochii celor mulți. Cade perdeaua întunericului din fața luminii care merge luminând și vădind toată lucrarea minciunii și pe tatăl ei, pe satana, dat de gol ca dușman, ca vrăjmaș neștiut până acum, căci haină peste haină au purtat lucrătorii minciunii și ai fățărniciei care a stat deasupra adevărului ca să nu poată el, și să poată ea, dar vine lumina și scormone peste tot și arată tot ce a fost ascuns la întuneric, că a venit vremea să vină Domnul să grăiască la fel ca la început și să spună: Să fie lumină!

Se dă lupta întunericului cu lumina care vine să biruiască toată minciuna, tot răul ascuns ca să nu se vadă, și va birui lumina și va fi lumină! Amin.

Iar voi, oile Mele, care ascultați glasul Meu, ridicați frunțile spre cer și ziceți: Vino, Doamne!

Vin și tot vin și tot rostesc cuvânt și spun: Să fie lumină și să lumineze ea și să aducă cerul la oameni și să fie pe pământ ca în cer, precum este scris!

Să fie lumină! Să fie cer nou și pământ nou, o, că nu i-a ajuns vrăjmașului Meu pământul pentru ținuturile lui mincinoase, ba s-a suit spre cer și și-a făcut locașuri și pe sus, și de aceea trebuie să vină facerea cea nouă a cerului și a pământului și să ia satana mâna de pe cele ale lui Dumnezeu prin facerea lor cea dintâi, o, și e mare lupta și se apropie biruința Mielului, Care biruiește fiara și pe toți slujitorii ei, cu care petrece de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu, după ce omul a căzut din rai prin lucrarea lui satana și prin neascultare.

Am de rostit cuvinte mari ca să le împlinesc apoi, căci a venit lumina pe pământ, iar voi, oile Mele, luați pildă de la Mine, căci umilința celor ce se umilesc înaintea Mea va culca la pământ toată puterea care a lucrat șapte mii de ani și mai bine împotriva lui Dumnezeu, Fă-

cătorul cerului și al pământului și al omului.

O, nu fugiți de vină! Fuga nu este pentru oi. Cel ce fuge de vină se dovedește cel vinovat. Numai cel vinovat își ascunde vina și se zbate să iasă curat, dezvinovățindu-se din toate puterile lui.

O, nu fugiți de vină, fiilor! Însușirea vinovăției vă aduce pacea, vă eliberează, vă ajută mult clipa când recunoașteți că ați greșit. Haină peste haină este lucrarea omului fățarnic, și care dă să-și capete nevinovăția. Oile însă sunt pildă mare, fiilor, căci ele își dau haina lor oamenilor și nu-și deschid gura să se apere sau să se împotrivească. Vin să vă păstoresc ca să știți lucrarea oilor cu Păstor și lucrarea Păstorului pentru oi. Învățați din cer, căci pe pământ împărățește minciuna pe la toate răspântiile, pe toate căile și în toți fiii lumii, pe care să-i așteptăm încă să vină după glasul Meu de Păstor și să le dau salvarea dacă vin.

E zi de duminică și-Mi las cuvântul de Păstor peste pământ ca să stau cu el în calea celor cărora Tatăl le va descoperi calea și pășunea cea dulce a glasului Meu de Păstor venit din cer să păstoresc, și binecuvântată să fie urechea celor ce aud și-Mi ies în cale ca să le dau din cer!

Binecuvântată să fie ieșirea poporului cuvântului Meu cu duhul Crăciunului și cu mărturisirea Mea prin ei!

Pe pământ e totul sucit, căci așa este când oamenii sunt ei împărați și atât de liberi să-și aleagă calea, iar pe calea prin duhul lumii sunt numai șerpi, numai vrăjmași, căci nu știu oamenii dacă n-au învățat ca să știe, o, și știu aceștia doar lucrarea fățărniciei, haină peste haină unul în fața celuilalt, și de aceea vine Domnul pe pământ luminând și învățând și păstorind și stricând lucrarea întunericului cel fără de hotar, și care trebuie să cadă, precum este scris.

Să fie lumină! Aceasta este lucrarea Mea de Păstor venit de la Tatăl între oameni, și-Mi las harul cuvântului Meu peste țara întoarcerii Mele de la Tatăl și spun:

Pace ție, țara Mea română! Vine la tine lumina lumii, vine Domnul și luminează pământul tău și se va vedea de peste tot lumina Lui, lumina lumii, Iisus Hristos sub numele Său cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu* pe vatra ta, o, țara Mea cea de azi a Mea.

Amin, amin, amin.

8/21 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Cuvântul Meu merge peste tot odată cu mărturisirea lui, căci se mărturisește pe sine și-și lasă urmele pe unde merge și luminează și înviorează și se va vedea toată lucrarea sa, toată slava sa, căci Eu sunt acest cuvânt, care se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, Eu, și mărturia Mea cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu.

Sunt cu voi în brațe și vă strâng la sân și Mă aplec să vă mulțumesc și să vă încălzesc și să vă înviorez pentru Mine, că am ieșit cu voi în mijlocul orașului cu duhul Crăciunului și am împărțit mângâiere, fiilor, că merg cu voi pe cale cu lumină, iar lumina sunt Eu și sunt în față și sunt în părți și merg și în urmă ca să vă înconjor de peste tot și să vă păstrez ai Mei, și iată, fiilor, vă spun vouă acum, că precum umbra vă însoțește pe cale cu lumină și se vede mergând în pas cu voi nedespărțită de voi și de mișcarea voastră, o, așa sunt Eu cu voi, așa merg Eu cu voi nedespărțit, fiilor, căci calea lui Dumnezeu cu omul e tot o lumină, tot un soare chiar și pe timp noros, dar Eu sunt Soare, fiilor, iar voi străluciți înaintea celor ce vă întâlnesc, căci Eu vă însoțesc precum umbra voastră merge odată cu voi pe vreme cu soare și nu se desparte de voi, o, și nu este ușor de înțeles și de pătruns taina umbrei care se vede în lumină mergând și însoțind pe cel ce merge, dar nu are omul vreme și minte să se oprească din ale lui îndeletniciri și înțelesuri și să găsească, în sfârșit, înțelesul tainei despre umbra care îl însoțește în toată umblarea lui fără să se despartă vreodată de el, și v-am spus acum acestea cu dragostea Mea de voi, și dau mereu să vă cuprind la sân și să vă încălzesc și să vă păstrez ai Mei și în Duhul Meu și să pot face cu voi lucrarea dată Mie de Tatăl s-o așez pe pământ între oameni, fiilor.

Am ieșit cu duhul Crăciunului, am ieșit cu voi în oraș și v-ați jertfit pentru mărturisirea Mea și v-am însoțit cu anotimp umed, cu fulgi

de nea și cu cete de îngeri între fulguți, și a fost așa de plăcut Nouă, celor de sus, căci toate poveștile despre Mine cu oamenii pe pământ sunt vii și atât de vii de nu s-ar mai sfârși dorul de ele și frumusețea lor de taină, iar timpul a cusut pe pânza lui atâtea frumuseți și povești ale Mele odată cu venirea Mea Prunc pe pământ, începând de la ieslea nașterii, de la locul cel dulce Mie și îngerilor Mei când am avut însoțitori și mărturisitori de pe pământ oile și vitele, care vorbeau între ele despre Mine și suflau asupra Mea fără să știe ce fac când suflau și Mă încălzeau în ieslea cea săracă de cele de pe pământ, o, că numai cerul era acolo însoțire, și tot un basm ceresc se petrecea și mărturisea, și nimic pe pământ nu este mai frumos ca Dumnezeu și cu Dumnezeu pe cale, numai să aibă omul duh să vadă și să înțeleagă, numai să aibă el timp pentru Dumnezeu, fiilor.

Și acum, în zi de serbare în cer și pe pământ pentru amintirea ierarhului Spiridon, cel minunat prin minunile lui despre mărturisirea Mea, am găsit acum prilej scump să vă grăiesc cu toată iubirea Mea și să lăsăm în carte scrise ieșirea Mea cu voi în oraș și cu duhul Crăciunului și cu dorul Meu de om, și vă am pe voi mărturisitori, și prin voi lucrez apropierea Mea spre cei așa de străini de Dumnezeu și de multa frumusețe a tainelor Mele între oameni pe pământ, și de cele ce vor veni să ia locul celor atât de vremelnice ca și pașii cei fără Dumnezeu ai vieții omului, nedând să știe el îndeajuns de taina vieții lui și de Dumnezeu Făcătorul și de toată facerea văzută și nevăzută, și iată taină neștiută de oameni, căci animalele vorbesc cu Mine, și Eu cu ele, și ele între ele, căci ele văd dincolo de cele văzute și grăiesc unele cu altele și știu tainele cerești pe pământ, și că ele nu știu nimic mai mult ca și de Dumnezeu, de la Care au hrană și sprijin, și apoi odihnă ca în cer pentru greul vieții lor de pe pământ, după ce ele laudă mereu pe Domnul, precum este scris.

Să se înduioșeze omul cel nemulțumit de multe și să-și aducă aminte de Mine, Prunc născut pe pământ într-o iesle a animalelor, când ele Mi-au fost însoțire și mângâiere și veghe și grai și tot ce a fost acolo când Eu, Domnul, M-am născut Prunc mic între oameni.

Și acum, fiilor, vă veți pregăti cu duhul Crăciunului și cu ieslea cuvântului Meu, care se naște la voi ca să Se împartă Domnul peste pământ prin voi, și iată, vine praznicul nașterii Mele cu timpul lui din calendarul creștinesc și vom petrece în cântări de colinde, și toate de la voi sunt bucurie și mângâiere pentru Noi, cei din cer, fiilor, iar cerul stă tot timpul aproape nedespărțit aici la voi și cu voi, precum umbra vă însoțește pe voi pe cale cu soare, fiilor.

Binecuvântate să vă fie vremea și lucrul vostru până la praznicul nașterii Mele, și toate să fie bucurii de la voi pentru Noi, cei din cer, și pentru cei de pe pământ, căci se duce vestea petrecerilor Mele cu voi și merg spre căutare după voi cei de pe pământ care Mă știu cu voi în petreceri sfinte, fiilor. Eu vă doresc vederi cerești să aveți și să împărțiți cerul pe pământ, măi fiilor, o, că frumoasă este veșnicia, și din tainele ei luăm și împărțim peste pământ, numai să aibă cine să caute după ea cu dor și cu credință, o, că e tare greu să-l poată avea Dumnezeu pe om de partea celor din cer pe pământ, fiilor.

Rămân cu voi în brațe acum și mereu. Vă desfac ochii vederilor cerești ca să vă mângâiați cu ele. Rămân cu voi mereu, ca umbra care vă însoțește pe cale cu soare, fiilor. O, așa să fiți și voi pentru Mine și pentru cei din cer cu voi, în lucrul Meu cel de la Tatăl în vremea Mea cu voi pe pământ, fiilor.

Amin, amin zic vouă, voi sunteți martorii Mei din vremea Mea cu voi, acum și pururea și în vecii vecilor apoi, și pace vouă, pace, fiilor, și peste tot poporul cuvântului Meu binecuvântarea Mea! Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Sfinților Strămoși după Trup ai Domnului

Pe cale cu slavă de cuvânt între cer și pământ, între văzutele și nevăzutele facerii cerului și a pământului și a omului, așa este calea pe care străbat ca să vin în cetatea cuvântului Meu și să-Mi așez în carte grăirea și împărțirea ei peste tot cu glasul Meu de Păstor,

căci este scris în Scripturi că Eu Însumi voi veni și voi păstori și-Mi voi întări pe picioare pentru mers turma neîngrijită și nepăstorită și neputincioasă în fel și chip, căci vai oilor fără păstor, precum este scris!

E zi de duminică în cer și pe pământ, dar pe pământ nu este ca în cer această zi din zilele săptămânii, pusă în vremea zilelor facerii zi de lumină și de odihnă a Domnului și a omului cu Dumnezeu pe cale cu lumină, dacă omul se alege cu Dumnezeu în vremea lui de pe pământ până să fie sortat la dreapta sau la stânga pentru țara veșniciei, în care omul trebuie să-și adune și să se adune ca să aibă parte apoi de primire și de iubire.

Dar cum să se adune omul în veșnicie cu viața lui lucrătoare spre acest veșnic tărâm? O, iată cum! Amintesc povața Mea dată celor de acum două mii de ani, care căutau sub păstorirea Mea și le spuneam: *«De Mă iubiți, păziți poruncile Mele. De vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine pentru purtarea crucii. Cel ce nu lasă pentru numele Meu și pentru mersul cu Mine mamă și tată, frați și surori, soți și copii, averi și ranguri, să nu vină după Mine»*, o, că nu poate cu acestea să fie cu Mine și al Meu câtă vreme el are atâtea de purtat pe pământ, căci calea spre Mine este dragostea de Dumnezeu cu lepădare de sine, și așa se câștigă țara veșniciei, unde se intră prin lepădare de sine pentru dragoste de Dumnezeu.

O, dar cuvintele Mele de atunci n-au pătruns în mintea și în înțelesul și în inima celor de atunci, care aveau atâtea de-ale lor și nu le mai rămânea pentru Dumnezeu iubirea, iar Eu am spus cum Mă poate avea omul și i-am spus: *«Să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată virtutea ta, și să-ți iubești aproapele ca pe tine însuți, și nu mai puțin»*, iar desăvârșirea și-o poate omul proba și arăta când în locul lui îl alege pe aproapele său, dovedind că a înțeles cum să-și arate spre Dumnezeu iubirea sa lucrând.

Amintesc încă din poveștele Mele de acum două mii de ani pentru păstrarea și păzirea credinței și le spuneam la ucenici: *«Rugați-vă să nu cădeți în ispită, rugați-vă să nu vă pierdeți credința!»*, iar unii au pierdut-o la cea mai mică adiere a încercărilor pentru probarea credinței.

Se apropia vremea crucii Mele și căderea din credință, căci toți așteptau împliniri și se visau biruitori prin Mine, iar Eu îi îndemnam să se roage să le dea Tatăl credință și lucrare de credință, căci cu credința nu numai se crede, ci se și lucrează, o, că nimic nu vine de-a gata, mai ales când omul nu are merite prin viața lui fără de lucru sfânt lângă Dumnezeu.

Am venit să fiu Păstor și să-Mi aleg ucenici pentru credință ca să-Mi fac cu ei împlinirea Scripturilor care așteaptă să se arate așa cum a fost făgăduința că va veni împlinirea lor, și iată, trebuie credință însoțită de lepădarea de sine, căci altfel omul caută ale sale prin credință, o, dar nu așa, căci trebuie desăvârșire în iubire, iar iubirea nu caută ale sale, nu caută nimic pentru sine cel care iubește pe Dumnezeu fără de cumătă, și toate aceste taine trebuie bine înțelese ca să poată omul să-L aleagă pe Dumnezeu de cale a sa, și ca nu cumva ispita când vine să-l prindă fără de lepădare de sine și să cadă spre deșertăciuni iar și iar cu viața sa. De aceea, Eu, Domnul, păstoresc și spun că în credință trebuie multă, multă dragoste apoi pentru ascultare, pentru jertfire, pentru sfat, pentru dor de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu, pentru rugăciune tot timpul, căci am spus: *«Rugați-vă neîncetat!»*, că rugăciunea Îl ține pe Dumnezeu lângă cel statornic în dragoste, și e ca și mersul după hartă, după carte, și te ghidează în tot pasul prin duhul ceresc, care stă aproape prin rugăciunea ta.

Cei ce merg cu mașina au legea pe cale și o îndeplinesc ca să nu cadă în ispită, în necazuri, în pierderi, iar dacă nu merg după carte se pot vătăma, pot suferi și pot aduce suferință, dar statul cu Dumnezeu aproape cu rugăciunea prin care vorbești cu Domnul, aceasta ține departe ispita și are Domnul grijă de tine și de credința ta, pe care o poți pierde dacă nu stai cu Dumnezeu de vorbă ca tovarăș de drum și ca Păstor al tău, pe care îl poți avea de Dumnezeu al tău numai dacă vorbești cu El, numai dacă te arăți Lui cu toate ale tale ca să le știe El de la tine și să te aibă cu inima curată lângă El.

Iată, lucrarea Mea de Păstor e dulce. Vorbirea Mea cu omul e multă. Trebuie să învețe și

omul să stea de vorbă cu Mine, să aibă mereu această vreme la îndemână ca să Mă aibă de Dumnezeu al său, și să-l am al Meu și Eu pe el.

Îmi pregătesc mereu hrană de cuvânt ca să împart, ca să păstoresc, ca să-i învăț credincioșia pe cei ce Mă aleg de viață a lor. Lumea își caută mereu bucurii și distracții lumești și râsete și glume și șiretlicuri care stârnesc veselie, o, și așa li se pare lor că trăiesc, că se simt bine, dar nu e totuna traiul cu trăirea, și doar își pierd vremea vieții toți, dar de câștigat nici vorbă.

O, cât aș vrea de mult să păstoresc, să povățuiesc, să deslușesc și să ia mulți din aluatul învățăturii Mele, măcar cei care au parte să creadă, și apoi să caute ei cu lucrările credinței, cu multele ei lucrări pentru zidirea omului cel nou, după chipul și asemănarea Mea!

Dau să-Mi lărgesc pic cu pic tărâmul veșniciei pe pământ între oameni. Sunt atât de lipsit de oamenii de pe pământ pentru acest mers spre tărâmul Meu de păstorire și spre masa Mea cu sfinții cu care vin să-Mi lărgesc tărâmul și mersul și strigarea peste pământ, o, și sunt lipsit de lucrători, de cei ce iubesc pe Dumnezeu și mersul lor cu El și cu împlinirea poruncilor Lui pentru fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor, care nu tresar în față cu prăpăstiile în care dau să cadă.

O, Mi-e dor de România, Mi-e dor, Tată, Mi-e dor de ea, de tărâmul Meu cel dintâi Mi-e dor, și Mi-e dor de împărăție cerească pe meleagul ei! O, cu ce glas, cu ce cuvânt să mai strig spre fiii acestui neam drag Mie de la facerea lumii și până azi, ca să aibă ei de lucrare a lor dragostea de Dumnezeu și să-i simtă gustul și dulceața ei?

Mi-e dor de tine, țara Mea cea dintâi! Te-am însemnat Eu Însumi a Mea cu statul Meu pe plaiul tău la facerea lumii. Voiesc să împart cu tine dorul Meu de tine și vin spre tine, și vino spre Mine cu dor! Dorul este ceea ce îl ține în viață pe om și îi dă speranță. Dorul este hrana vie a sufletului care nădăjduiește și trăiește prin dor.

Mi-e dor de tine, țara Mea cea de la început, pe al cărei țărm am stat și am cuvântat cuvântul facerii lumii. Mi-e dor, și vin cu dor în cuvânt și-ți dau de știre venirea Mea la tine cu începutul tău și al Meu cu tine, cu limba pe care am vorbit-o la început, și iată, și la sfârșit, și pe care doar păsările și animalele și facerea toată o mai au ca limbă de vorbit între ele și unele cu altele, și voi deslușì într-o zi taina limbii vorbite între cer și pământ la început, limba lui Dumnezeu la facerea lumii, o, și cum să nu trag spre începutul Meu cu tine, țara Mea cea de la început, și de aceea Mi-e dor de tine?

Mi-e dor de România, Mi-e dor de început la sfârșit, și îi este dor sfârșitului de început, o, și să nu se mai mire nimeni de ce vin Eu cuvânt pe pământ în această țară. În toate duminicile Îmi voi aminti de duminica Mea cea dintâi pe pământ, și cu dor însuspinat caut după această amintire și Mă fac Păstor peste tine, pământ și neam român, și spun în zi de duminică: Să fie lumină!

Veniți de luați lumină, fii ai României! O, ce mare ești, România, și ce mică ai rămas pentru Dumnezeu din câtă ești! Mi-e dor de tine și de întregirea ta sub dragostea Mea, căci tu ești țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit, de care-Mi este dor.

Și acum, pace vouă, celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetatea cuvântului Meu și să-Mi las lucrarea de Păstor în carte și să fiu împărțit peste tot! Vă voi deslușì taina despre ieșirea Mea cu voi în oraș cu duhul Crăciunului, fiilor din cetate. Vă voi arăta măsura cu care am măsurat și ce am măsurat și ce am cules ca să punem în carte, fiilor. De aceea căutați spre vorbirea Mea cu voi, și apoi spre vorbirea voastră cu Mine, căci de o parte și de alta se lucrează iubirea și se face cuvânt și se dăruiește, fiilor.

Și acum, lucrați din urmă tot ce a mai rămas, tot ce vine de lucrat și de împlinit, și cu chivernisirea timpului, așa să lucrați și să sprijiniți prin ceea ce lucrați, căci vom găti acum duhul Crăciunului în cetate și peste poporul cuvântului Meu, și mereu cuvântul Meu lucrează între Mine și voi, căci Eu nu am altceva de lucrat decât lucrarea Mea dată de Tatăl s-o aduc pe pământ, și toată însoțirea Mea cu voi poartă numele Meu și se cheamă ea *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 decembrie 2025